

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 158/2018-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obce [REDAKOVANÉ], zastúpenej obchodnou spoločnosťou PUCHALLA, SLÁVIK & partners s. r. o., Kmeťova 24, Košice, v mene ktorej koná advokát JUDr. Martin Puchalla, PhD., pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd výrokmi II a III uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 5 Er 259/2014-348 zo 7. decembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obce [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. februára 2018 doručená sťažnosť obce [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) výrokmi II a III uznesenia

Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 5 Er 259/2014-348 zo 7. decembra 2017 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Sťažovateľka v sťažnosti predovšetkým uviedla:

«... Voči obci [REDAKOVANÉ] označenej oprávneným ako právny nástupca subjektu: [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „[REDAKOVANÉ]“) sa vedie exekučné konanie pod sp. zn. 5 Er 259/2014 na podklade domnelých exekučných titulov – platobného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 2. 12. 2009, sp. zn. 11Ro/244/2009-25 (ďalej len „Platobný rozkaz 1“) a platobného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 8. 1. 2010, sp. zn. 15Rob/523/2009-38 (ďalej len „Platobný rozkaz 2“).

... obec [REDAKOVANÉ] (sa) bránila a bráni, pričom nepochybne preukázala, že Platobný rozkaz 1 a Platobný rozkaz 2 nie je právoplatným, nakoľko nikdy nebol doručený žalovanému do vlastných rúk tak, ako to vyžadoval § 170 ods. 1 OSP (a vyžaduje aj teraz platný CSP)...

Sťažovateľ v snahe predísť nezákonnej exekúcii a jej následkom – nemožnosti navrátenia do pôvodného stavu podal návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 5. 1. 2015 (kde podrobne zdôvodnil prečo Platobný rozkaz 1 a Platobný rozkaz 2 nie sú právoplatné a vykonateľné a exekúcia musí byť zastavená) a návrhy na odklad exekúcie zo dňa 2. 2. 2015 a 10. 4. 2015, ktoré podania následne viacerými podaniami doplnil...

V súčasne prebiehajúcej exekúcii na podklade Platobného rozkazu 1 a Platobného rozkazu 2 (ktoré sú predmetom vyššie popísaných postupov, ktoré môžu a podľa sťažovateľa aj musia viesť k záveru, že oba exekučné tituly nie sú právoplatné ani vykonateľné) Okresný súd Spišská Nová Ves výrokom č. II. a č. III. uznesenia zo dňa 7. 12. 2017, sp. zn. 5Er/259/2014-348 návrh sťažovateľa ako povinného na odklad exekúcie zo dňa 2. 2. 2015 a zo dňa 10. 4. 2015 zamietol (ďalej aj len „Uznesenie o zamietnutí návrhov na odklad exekúcie“)...

Sťažovateľ zdôrazňuje, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal skúmaním podmienok, splnenie ktorých by odôvodňovalo povolenie odkladu exekúcie, a to predovšetkým v nadväznosti na argumentáciu sťažovateľa, pre ktorú navrhoval aj zastavenie exekúcie – že exekučné tituly nie sú právoplatné a vykonateľné (čo potvrdili aj súdy v konaní vo veci samej, keď Platobný rozkaz 1 a Platobný rozkaz 2 v roku 2016

doručovali žalovanému) a začali sa konania, resp. právne postupy ktorých výsledkom môže byť právna skutočnosť odôvodňujúca zastavenie exekúcie v súlade s § 57 Exekučného poriadku.

Hoci sám súd prvej inštancie v bode 26 odôvodnenia uznesenia správne konštatuje, že pred povolením odkladu exekúcie „by malo byť dostatočne osvedčené, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie podľa § 57 EP“, týmto konštatovaním sa absolútne neriadil...

Výrok č. II. a III. Uznesenia o zamietnutí návrhov na odklad exekúcie je tak v priamom rozpore so skutkovým a právnym stavom veci...

Sťažovateľ totiž (v dokonca výrazne väčšej miere ako to zákon vyžaduje) osvedčil celkom zjavné dôvody nielenže na povolenie odkladu exekúcie, ale dokonca priamo na jej zastavenie...

Z Uznesenia o zamietnutí návrhov na odklad exekúcie nemožno zistiť, akým spôsobom, na základe akých úvah a prečo exekučný súd tieto konania posúdil ako konania, ktoré nemôžu viesť k zrušeniu exekučných titulov a teda v konečnom dôsledku aj nutnosti zastavenia exekúcie.

Nehovoriac už o tom, že po predložení tak závažných zistení sťažovateľom, ako je nedoručenie exekučných titulov v rozpore so zákonom do vlastných rúk si túto otázku právoplatnosti a vykonateľnosti Platobného rozkazu 1 a Platobného rozkazu 2 podľa sťažovateľa mal a mohol posúdiť aj sám exekučný súd a exekúciu mal zastaviť, (ktorý výrok č. I. Uznesenia o zamietnutí návrhov na odklad exekúcie je predmetom odvolania sťažovateľa, keďže je voči nemu odvolanie prípustné – pozn. právneho zástupcu sťažovateľa).

Súd prvej inštancie tak na hlavné úlohy exekučného súdu – skúmanie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu a splnenie si vyhľadávacej povinnosti k existencii dôvodov a možnosti zastavenia exekúcie rezignoval absolútne.

Takýto svojvoľný postup pritom neevokuje nič iné ako hrubé nerešpektovanie zákona a arbitrárnosť rozhodnutia smerujúce k tomu, aby sťažovateľovi znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva a zároveň závažne zasiahol do práva na súdnu ochranu

a spravodlivý proces, z ktorého dôvodu žalovaný Uznesenie o zamietnutí návrhov na odklad exekúcie napáda touto sťažnosťou...

Voči výrokom č. II. a č. III. Uznesenia o zamietnutí návrhov na odklad exekúcie (resp. o nepovolení odkladu exekúcie na návrh povinného) odvolanie nie je prípustné.

Núteným výkonom Platobného rozkazu 1 a Platobného rozkazu 2 (hoci proti nim bol včas podaný odpor s odôvodnením a nadväzujúci postup súdu prvej inštancie je predmetom dovolania a dovolania generálneho prokurátora v jednej veci a odvolania v druhej veci) v exekúcii by totiž mohol byť nezvratne zmarený význam a účinok preskúmania Uznesenia o zamietnutí návrhov na odklad exekúcie Ústavným súdom SR.

Ak by totiž aj došlo k zrušeniu Uznesenia o zamietnutí návrhov na odklad exekúcie Ústavným súdom SR, bez odkladu vykonateľnosti Uznesenia o zamietnutí návrhov na odklad exekúcie môže medzičasom dôjsť k vykonaniu exekúcie na základe Platobného rozkazu 1 a Platobného rozkazu 2, ktoré v skutočnosti vlastnosť právoplatnosti a vykonateľnosti NIKDY nenadobudli a vo veci dôvod na povolenie odkladu exekúcie nepochybne existuje.

Výkon Platobného rozkazu 1 a Platobného rozkazu 2 (vzhľadom na nemožnosť navrátenia do pôvodného stavu v exekučnom konaní) pritom predstavuje nereparovateľnú hrozbu pre majetok obce [REDAKOVANÉ] – a to najmä pre rozsiahle obecné lesy, ktorých predaj v exekúcii reálne hrozí.»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR výrokom č. II. a č. III. uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7. 12. 2017, sp. zn. 5Er/259/2014-348 porušené bolo.

2. Výroky č. II. a č. III. Uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7. 12. 2017, sp. zn. 5Er/259/2014-348, ktorými súd zamietol návrh na odklad exekúcie zo dňa 2. 2. 2015 a zo dňa 10. 4. 2015 sa zrušujú a vec sa Okresnému súdu Spišská Nová Ves vracia na ďalšie konanie.

3. Okresný súd Spišská Nová Ves je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 2.422,37 Eur do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľa PUCHALLA & SLÁVIK partners s.r.o...“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť výrokov II a III uznesenia okresného súdu č. k. 5 Er 259/2014-348 zo 7. decembra 2017 do rozhodnutia ústavného súdu o tejto sťažnosti vo veci samej.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru výrokmi II a III uznesenia okresného súdu č. k. 5 Er 259/2014-348 zo 7. decembra 2017, ktorými okresný súd zamietol návrh sťažovateľky na odklad exekúcie z 2. februára 2015 a tiež návrh sťažovateľky na odklad exekúcie z 10. apríla 2015.

Sťažovateľka tvrdí, že napadnuté uznesenie okresného súdu je arbitrárne, pretože exekučné tituly, na základe ktorých bola exekúcia nariadená, sú neoprávnené a nevykonateľné.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol:

«... Dňa 21. 05. 2014 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre 788.170,72 Eur s prísl. So žiadosťou bol súdu doručený aj návrh oprávneného na vykonanie exekúcie na základe exekučných titulov Rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1Cb 76/2003-297 zo dňa 27. 03. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 04. 2008 a vykonateľnosť dňa 26. 04. 2008, Uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 12Cb 51/2006 zo dňa 11. 04. 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 08. 2008, Platobného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11Ro 244/2009-25 zo dňa 2. 12. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23. 12. 2009 v spojení s Uznesením 11Ro 244/2009-27 zo dňa 3. 2. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26. 02. 2010, Platobného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15Rob 523/2009-38 zo dňa 8. 1. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 5. 2. 2010 v spojení s uznesením 15Rob 523/2009-40 zo dňa 15. 1. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 5. 2. 2010. Poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané dňa 23. 05. 2014 pre vymożenie uloženej povinnosti istiny

4.891,02 eur, trov súdneho konania 3.259,05 eur, istiny 86.304,19 eur, trov súdneho konania 5.239,81 eur, istiny 107.548,29 eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 10. 2. 2006 do zaplataenia, trov súdneho konania 6.452,50 eur, istiny 589.391,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 25. 02. 2006 do zaplataenia, trov súdneho konania 33.193,50 eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur a trov exekúcie.

... Dňa 5. 1. 2015 doručil povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu tunajšiemu súdu návrh na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g/ v spojení s ustanovením § 58 Exekučného poriadku s tým, že oprávneným uplatňovaný nárok je nevymáhateľný a exekúcia je s ohľadom na túto skutočnosť neprípustná. Právny predchodca oprávneného [REDAKOVANÉ]... a právny predchodca povinného [REDAKOVANÉ]... totiž po vzniku exekučných titulov dňa 28. 10. 2010 uzavreli dohodu o vzájomnom finančnom urovnaní, predmetom ktorej je dohoda o tom, že súdnymi rozhodnutiami priznané nároky nebudú predmetom núteného výkonu rozhodnutia budú splácané v tam uvedenom splátkovom kalendári... Ďalej povinný uviedol, že ako vyplýva z exekučných titulov, ktoré sú podkladom pre toto konanie, žalovaným v predmetných súdnych konaniach 1Cb 76/2003, 11Ro 244/2009 a 15Rob 523/2009 bol subjekt označený ako „[REDAKOVANÉ]“, pričom v prvom označenom konaní i rozsudku vôbec nie je uvedené IČO žalovaného subjektu, ktoré pochybenie bolo riešené formou opravy zrejmej nesprávnosti, podľa výpisu z registra organizácii Štatistického úradu SR je obchodné meno príspevkovej organizácie obce [REDAKOVANÉ] „[REDAKOVANÉ]“ a jej IČO: [REDAKOVANÉ], čo evidentne znamená nesprávne označenie žalovaného subjektu vo vyššie označených exekučných tituloch. Predmetná skutočnosť v spojení s následnou opravou zrejmej nesprávnosti súdom v tzv. zisťovacích konaniach (11 Ro 244/2009 a 15 Rob 523 2009) znamená, že súdne konanie bolo vedené s neexistujúcim subjektom a tento nedostatok nemohol byť odstránený opravou zrejmej nesprávnosti, nakoľko o zrejmu nesprávnosť nešlo.

... Dňa 06. 02. 2015 bol prostredníctvom súdneho exekútora predložený návrh povinného na odklad exekúcie vo veci v zmysle ustanovenia § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 02. 02. 2015 s tým, že súd môže povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená...

... Dňa 26. 02. 2015 podal správca právneho predchodcu oprávneného ([REDACTED]) [REDACTED] vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie konania...

... O návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 05. 01. 2015 a návrhu povinného na odklad exekúcie zo dňa 02. 02. 2015 rozhodol súd uznesením sp. zn. 5Er/259/2014-94 zo dňa 17. 03. 2015 tak, že oba návrhy povinného zamietol. Proti uzneseniu tunajšieho súdu podal povinný odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 16CoE/312/2015-262 zo dňa 08. 06. 2016 tak, že predmetné uznesenie zrušil a vec súdu prvého stupňa vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

... Dňa 10. 04. 2015 povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na návrh na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, ktorým sa dožadoval odkladu exekúcie a to až do právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o návrhu na zastavenie exekúcie. Dňa 21. 04. 2015 a dňa 28. 04. 2015 boli tunajšiemu súdu zo strany právneho zástupcu povinného doručené žiadosti o urýchlené povolenie odkladu exekúcie. O tomto návrhu povinného na odklad exekúcie rozhodol súd uznesením sp. zn. 5Er/259/2014-130 zo dňa 27. 04. 2015 tak, že povolil odklad exekúcie vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5Er 259/2014 do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 05. 01. 2015. Proti uzneseniu tunajšieho súdu podal oprávnený odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 16CoE/313/2015-274 zo dňa tak, že predmetné uznesenie zrušil a vec súdu prvého stupňa vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

... Dňa 28. 07. 2016 povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doplnil návrh na zastavenie exekúcie o nové skutočnosti. Povinný uvádza, že v celom rozsahu trvá na všetkých svojich doterajších podaniach podaných na súde prvej inštancie aj na odvolacom súde. Povinný vo svojom podaní predložil súdu ďalšie nové skutočnosti, ktoré zistil v trestnom konaní vedenom na KR PZ v Košiciach ČVS: KRP-127/2-VYS-KE-2015, ktoré predstavujú nové dôvody, pre ktoré musí byť exekúcia podľa názoru povinného zastavená a zároveň tiež nové dôvody na odklad exekúcie. Povinný vo svojom podaní poukazuje na exekučné tituly a to platobný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15Rob/523/2009-38 zo dňa 08. 01. 2010 a platobný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11 Ro/244/2009-25 zo dňa 02. 12. 2009, ktoré podľa názoru povinného

nikdy nenadobudli právoplatnosť a teda nemôžu byť exekučnými titulmi, na základe ktorých sa môže zákonne viesť exekúcia. Prvý z vyššie uvedených platobných rozkazov (platobný rozkaz sp. zn. 15Rob/523/2009-38 zo dňa 08. 01. 2010) mal byť doručený tam označenému žalovanému ([REDACTED]) dňa 15. 01. 2010...

... Dňa 08. 02. 2017 vyzval súd povinného Obec [REDACTED], aby súdu podal správu o tom, ako bolo realizované Uznesenie č. 68/2012/XII. zo 6. zasadnutia Obecného zastupiteľstva vo [REDACTED], konaného dňa 12. 12. 2012. V zmysle uvedeného Uznesenia obecné zastupiteľstvo vo [REDACTED] schválilo nový termín zrušenia príspevkovej organizácie [REDACTED] a to k 31. 12. 2013. Zo štatistického registra organizácií súd zistil, že príspevková organizácia [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ku dňu zisťovania (t. j. 03. 02. 2017) nezanikla. Súd vyzval povinného, aby súdu oznámil, či príspevková organizácia v zmysle uvedeného Uznesenia reálne zanikla alebo či naďalej vykonáva činnosť, prípadne, kedy je možné očakávať jej zánik.

... Dňa 22. 02. 2017 bolo súdu doručené prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie povinného, v ktorom uvádza, že aj keď sú súčasťou súdneho spisu viaceré uznesenia obecného zastupiteľstva povinného, ktorými malo údajne dôjsť k zrušeniu príspevkovej organizácie povinného (najprv ku dňu 30. 09. 2010, potom ku dňu 31. 12. 2010, neskôr k 31. 12. 2012, neskôr k 31. 12. 2013 a konečne na deň 31. 12. 2014), k zániku príspevkovej organizácie povinného podľa právneho názoru povinného zrejme nedošlo. Príspevková organizácia povinného tak do dnešného dňa podľa povinného nezanikla, čo potvrdzuje aj výpis zo štatistického registra organizácií.

... Súd sa oboznámil s obsahom spisu, podaným návrhom na zastavenie exekúcie povinného, vyjadrením oprávneného a zistil a nasledovné:

... Povinný vo svojom návrhu zo dňa 05. 01. 2015 na zastavenie exekúcie okrem iného poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca oprávneného [REDACTED] [REDACTED] a právny predchodca povinného [REDACTED] ... uzavreli po vzniku exekučných titulov dňa 28. 10. 2010 dohodu o vzájomnom finančnom urovnaní, predmetom ktorej je dohoda o tom, že súdnymi rozhodnutiami priznané nároky nebudú predmetom núteného výkonu rozhodnutia budú splácané v tam uvedenom splátkovom kalendári. Povinný tiež poukazuje na dohodu zmluvných strán o dobrovoľnom splácaní predmetného nároku v splátkach a tiež na odklad splatnosti až na deň splatnosti prvej splátky. Povinný

tak v zmysle uvedenej dohody poukazuje na skutočnosť, že predmetný nárok bol splatný v splátkach až od 18. 11. 2014. Podľa tvrdenia povinného tak v prípade, kedy by predmetná prvá splátka zaplatená nebola, aj tak by dohodnutá splatnosť záväzku nastala až 30 dní po jej neuhradení. Súd predmetnú dohodu o urovnaní preskúmal, pričom konštatuje, že táto bola súdu predložená až dňa 05. 01. 2015, teda v čase po vydaní poverenia pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie...

... Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie ďalej napáda vykonateľnosť exekučných titulov z dôvodu nesprávneho označenia žalovaného subjektu s poukázaním na neuvedenie identifikačného čísla osoby (IČO) v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1 Cb/76/2003-297 zo dňa 11. 04. 20008 a uznesení Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 12Cb/51/2006 zo dňa 11. 08. 2008, resp. na chybu IČO v platobnom rozkaze Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11 Ro/244/2009-25 zo dňa 02. 12. 2009 a v platobnom rozkaze Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 15Rob/523/2009-38 zo dňa 08. 01. 2010. Súd k uvedenej námietke povinného k právoplatnosti exekučných titulov uvádza, že základným procesným predpokladom pre vykonanie exekúcie je vykonateľné rozhodnutie a exekučný súd preto v prvom rade skúma, či rozhodnutie, ktoré má byť exekučným titulom, je vykonateľné, čo v danom prípade splnené bolo. V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť rozhodnutia všeobecného súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom; nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Tvrdenia povinného v predmetnom návrhu smerujú proti exekučnému titulu, čo exekučný súd nie je oprávnený preskúmať. Pre úplnosť súd dodáva, že oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie predložil riadny exekučný titul opatrený potvrdením o právoplatnosti a vykonateľnosti...

... Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd dospel k záveru, že povinný svojím návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 05. 01. 2015 neuviedol žiadne skutočnosti a okolnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie v zmysle citovaných ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. marca 2017. Súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku I. uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

... K návrhom povinného na odklad exekúcie zo dňa 02. 02. 2015 a 10. 04. 2015 súd uvádza, že o povolení odkladu exekúcie z dôvodu, že možno očakávať, že exekúcia bude zastavená, môže súd rozhodnúť len vtedy, ak má za preukázané, že tu je dôvodný predpoklad, že exekúcia bude z niektorého zákonného dôvodu zastavená. Inštitút odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 predpokladá preukázanie takých okolností, z ktorých vyplýva, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku splnenia podmienok ustanovených na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017. Pred povolením odkladu exekúcie z uvedeného dôvodu by tak malo byť dostatočne osvedčené, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017. Súd preto vzhľadom na skutočnosť, že rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie zamietol tiež oba návrhy povinného na odklad exekúcie až do právoplatného rozhodnutia o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 56 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.»

Ústavný súd preskúmaním napadnutého uznesenia okresného súdu dospel k záveru, že ho nemožno považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a že z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu na spochybnenie právnych záverov okresného súdu vyjadrených v napadnutom uznesení. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd konal v medziach svojej právomoci a ustanovenia príslušného procesného kódexu, ktoré mu umožňovali rozhodnúť zvoleným spôsobom, interpretoval a aplikoval ústavne súladným spôsobom. Závery okresného súdu o nedôvodnosti návrhov sťažovateľky vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Možno teda uzavrieť, že okresný súd primerane rozumným a v okolnostiach veci postačujúcim spôsobom reflektoval na sťažovateľkou vznesené tvrdenie o nespôsobilosti exekučných titulov, na prerokúvaný prípad aplikoval relevantné ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov a svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhov sťažovateľky presvedčivo

a náležite odôvodnil, čím zodpovedal všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktorej sa sťažovateľka pred ním domáhala.

Skutočnosť, že sa konanie pred okresným súdom neskončilo podľa predstáv sťažovateľky, sama osebe nie je právnym základom na namietnutie porušenia jej základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Keďže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní predloženej sťažnosti nezistil žiadne skutočnosti nasvedčujúce súvislosti medzi výrokmi II a III napadnutého uznesenia okresného súdu a základným právom sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, túto odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2018